

॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ उत्काभ्यां सर्जरसमिश्रोत्मुकाभ्यां ततो हिदीप्तस्य सर्जरसस्य कणाः सत्त्वे हत्वा त्साचिष एव पतंतीति प्रसिद्धं ॥ ९२ ॥ ९३ ॥
 दतं घटोत्कचं क्रूरैर्मरुद्भिरिव वासवं ॥ दृष्ट्वा कर्णो महेष्वासो योधयामास राक्षसं ॥ ८२ ॥ घटोत्कचस्ततः कर्णं विध्वापंच भिराशुगैः ॥ ननाद भैरवं नादं भीषय
 न्सर्वपार्थिवान् ॥ ८३ ॥ भूयश्चांजलिकेनाथ समार्गणगणं महत् ॥ कर्णहस्तस्थितं चापं चिच्छेदाशु घटोत्कचः ॥ ८४ ॥ अथान्यद्दुनुरादाय दृढं भारसहं महत् ॥
 विचकर्ष बलात् कर्णं इंद्रायुधमिवोच्छ्रितं ॥ ८५ ॥ ततः कर्णो महाराजप्रेषयामास सायकान् ॥ सुवर्णपुंखा ऊच्छुघ्रान् खेचरान् राक्षसान् प्रति ॥ ८६ ॥ तद्वाणैर
 दितं यूथं राक्षसां पीनवक्षसां ॥ सिंहेनेवार्दितं वन्यं गजानामाकुलं कुलं ॥ ८७ ॥ विधम्य राक्षसान्वाणैः साश्वसूतगजान्विभुः ॥ ददाह भगवान्वह्निभूतानीव युगक्षये
 ॥ ८८ ॥ सहत्वा राक्षसींसेनां शुशुभे सूतनंदनः ॥ पुरेव त्रिपुरदंभ्वादिविदेवो महेश्वरः ॥ ८९ ॥ तेषुराजसहस्रेषु पांडवेषु मारिष ॥ नैनं निरीक्षितुमपि कश्चिच्छ
 क्रोति पार्थिव ॥ ९० ॥ ऋते घटोत्कचाद्राजन् राक्षसेन्द्रान्महाबलात् ॥ भीमवीर्यबलोपेतात्क्रुद्धाद्वैवस्वतादिव ॥ ९१ ॥ तस्य क्रुद्धस्य नेत्राभ्यां पावकः समजाय
 त ॥ महोत्काभ्यां यथाराजन्साचिषः स्नेहविंदवः ॥ ९२ ॥ तलंतलेन संहत्य संदश्य दशनच्छदं ॥ रथमास्थाय च पुनर्माययानिर्मितं तदा ॥ ९३ ॥ युक्तं गजनिभै
 र्वाहैः पिशाचवदनैः खरैः ॥ ससूतमब्रवीत्क्रुद्धः सूतपुत्राय मां वह ॥ ९४ ॥ स ययौ घोररूपेण रथेन रथिनां वरः ॥ द्वैरथं सूतपुत्रेण पुनरेव विशांपते ॥ ९५ ॥ सचिक्षे
 प पुनः क्रुद्धः सूतपुत्राय राक्षसः ॥ अष्टचक्रां महाघोरामशानिरुद्रनिर्मितां ॥ ९६ ॥ द्वियोजनसमुत्सेधां योजनायामविस्तरां ॥ आयसीं निचितां शूलैः कदंबमिव
 केशरैः ॥ ९७ ॥ तामवपुत्यजग्राह कर्णो न्यस्य महद्दनुः ॥ चिक्षेप चैनांतस्यैव स्यंदनात्सोवपुषुवे ॥ ९८ ॥ साश्वसूतध्वजं यानं भस्मरुत्वामहाप्रभा ॥ विवेश व
 सुधां भित्वा सुरास्तत्र विसिस्मियुः ॥ ९९ ॥ कर्णं तु सर्वभूतानि पूजयामासुरं जसा ॥ यदवपुत्यजग्राह देवसृष्टां महाशानि ॥ १०० ॥ एवं कृत्वा रणे कर्ण आरुरो
 हरथं पुनः ॥ ततो मुमोच नाराचान्सूतपुत्रः परंतपः ॥ १ ॥ अशक्यं कर्तुमन्येन सर्वभूतेषु मानद ॥ यदकार्षीत्तदा कर्णः संग्रामे भीमदर्शने ॥ २ ॥ सहन्यमानो नारा
 चैर्धाराभिरिव पर्वतः ॥ गंधर्वनगराकारः पुनरंतरधीयत ॥ ३ ॥ एवं स वै महाकायो मायया लाघवेन च ॥ अस्त्राणितानि दिव्यानि जघान रिपुसूदनः ॥ ४ ॥ निह
 न्यमानेष्वस्त्रेषु मायया तेन राक्षसा ॥ असंभ्रांतस्तदा कर्णस्तद्रक्षः प्रत्ययुध्यत ॥ १०५ ॥

॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ १०५ ॥